

Til 65. Til Afhjælpning af den paa Vester Vedsted—Søndernæs Diget med tilhørende Bygværker samt paa Entreprenørernes Materiel ved Stormfloden den 30.—31. August 1923 skete Skade.

Bestyrelsen for Vester Vedsted—Søndernæs Digelag har anholdt om, at der udover de Tilskud, som af Staten i Henhold til Lov Nr. 196 af 10. Maj 1922 ydes til Digelaget, maa blive stillet et Beløb af indtil 205 000 Kr. til Raadighed af Statskassen til Afhjælpning af den paa Diget med tilhørende Bygværker samt paa Entreprenørernes Materiel ved Stormfloden den 30.—31. August 1923 skete Skade.

Efter en i Andragendet indeholdt Opgørelse fordeler de 205 000 Kr. sig paa følgende fire Hovedposter:

1. Udbedring af Diget med tilhørende Bygværker	141 000 Kr.
2. Erhvervelse af Areal til Fyldgrav og Græstørvbeklædning	27 000 —
3. Skade tilføjet Entreprenørernes Materiel	27 000 —
4. Uforudsete Udgifter	10 000 —
	205 000 Kr.

I en i Sagens Anledning afgiven Erklæring har Vandbygningsdirektøren udtalt, at han ikke har noget imod fornævnte Opgørelse at erindre, idet han dog har bemærket, at det forekommer ham uheldigt, at der ydes Entreprenørerne fuld Dækning for Udgifterne til Retablering af en Baraklejr; dels fordi de paagældende Bygninger nødvendigvis maatte være flyttede inden Vinteren, dels fordi det vilde kunne medføre meget uheldige Konsekvenser at tage saa godt som enhver Risiko bort fra Entreprenørerne, og han har derfor henstillet, at der kun udbetales disse en Erstatning, der andrager Halvdelen af det under Post 3 til Dækning af Skade paa Materiel opførte Beløb, saaledes at det samlede Beløb, der skulde stilles til Disposition af Statskassen, vilde blive 191 500 Kr.

Under Hensyn til, at den paagældende Stormflod er indtraadt paa et Tidspunkt, hvor Stormfloder af tilsvarende Styrke og Voldsomhed ikke kan paaregnes at ville indtræde, at det vil være meget vanskeligt for Digelaget at bære Omkostningerne ved de paagældende Udbedringsarbejder, idet Digelagets Medlemmer ogsaa ved Stormfloden har lidt stor Skade paa deres dengang endnu ikke indhøstede Marker og Enge, at det vil være tvivlsomt, om Entreprenørerne, der hidtil har arbejdet særdeles godt og hurtigt, vil kunne fortsætte Arbejdet, hvis de selv skal bære Udbedringsomkostningerne ved de Dele af Anlægget, der var færdige og netop vilde være bleven afleverede, hvis Stormfloden ikke var indtraadt, samt at den indtrufne Stormflod har vist, hvor overordentlig magtpaaliggende det er, at Digeanlægget snarest bringes til Afslutning, og at det — som Forholdene nu ligger — i hvert Fald ikke uden den nævnte yderligere Støtte fra Statens Side vil være muligt at faa Diget færdigt inden Vinteren 1924—25, har man med Tilslutning af begge Finansudvalg stillet 191 500 Kr. til Raadighed.

Dette Beløb søges herved efterbevilget.

Det bemærkes sluttelig, at ovenstaaende Opgørelse efter Omstændighederne maatte foretages i stor Hast. Derfor er det muligt, at Udgifterne ved den endelige Opgørelse i nogen Grad vil forskyde sig inden for de 4 Poster; navnlig maa det ventes, at en Del af det under 4 opførte Beløb vil medgaa under 3.

Til 66. Tilskud til Anlæg af et Dige ved Oksby søndre Strand.

Efter Forslag af en i 1913 nedsat Kommission vedrørende Sikring af Skallingen m. v. blev der paa Finanslov 1916—17 under § 15 B. 6. søgt og bevilget 5 000 Kr. som 1ste Bidrag af en 4-aarig Bevilling paa i alt 17 500 Kr. i ovennævnte Øjemed under Forudsætning af, at Resten af de fornødne Midler tilvejebragtes paa anden Maade. Efter det udarbejdede Projekt tænkte Diget i Fortsættelse af det saakaldte „Hoffmanns Dige“ anlagt langs Kysten nogen indenfor et derværende ældre Dige, det saakaldte „Lille Dige“.

Allerede inden Finanslovens Vedtagelse fremkom der imidlertid fra forskellige Sider, bl. a. ogsaa fra en Del af de interesserede Lodsejere, Henvendelser, hvori rejstes Tvivl om, hvorvidt de Beløb, som udkrævedes til Digeanlægget udover Statstilskuddet, kunde tilvejebringes, og om, hvorvidt Diget ikke mere hensigtsmæssigt kunde lægges længere inde i Land, hvor det paa Grund af Terrænets større Højde vilde blive billigere. Sagen blev da Genstand for forskellig Brevveksling, hvoraf bl. a. fremgik, at der blandt Beboerne var Uenighed om Valg af Digelinien, idet nogle holdt paa den af Kommissionen foreslaaede Linie, medens andre var mere stemte for, at Diget lagdes længere inde i Land.